

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1617/0455 van 10 januari 2017
in de zaak 1314/0356/SA/3/0344

In zake: de heer **Fons VAN DEN BERG**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christophe GLAS
kantoor houdende te 9620 Zottegem, Meerlaan 134
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Stijn BUTENAERTS
kantoor houdende te 1080 Brussel, Leopold II laan 180
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de **gemeente BEVER**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
2. het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente BEVER**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Dirk VAN HEUVEN en Dorien GEEROMS
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Cogels Osylei 61
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 januari 2014, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant van 13 december 2013 waarbij aan de eerste tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aanleggen van een tijdelijke groene parking.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 1547 Bever, Akrenbos en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 685B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met een arrest van 26 augustus 2014 met nummer S/2014/0113 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen en werd de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de tweede kamer.

Dit arrest werd aan de partijen betekend met een aangetekende brief van 3 september 2014. De verzoekende partij heeft tijdig een verzoek tot voortzetting ingediend overeenkomstig artikel 4.8.19, tweede lid VCRO.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De eerste tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend. De tweede tussenkomende partij heeft enkel voor zoveel als nodig een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

2.

Met een beschikking van 24 februari 2016 werd de behandeling van de zaak doorverwezen naar de derde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 22 maart 2016, waar de behandeling van de vordering tot vernietiging ambtshalve werd verdaagd naar de openbare zitting van 5 april 2016.

De partijen werden uitgenodigd voor de openbare zitting van 5 april 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lynn VANDEWIELE die *loco* advocaat Christophe GLAS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Barbara SPELEERS die *loco* advocaat Stijn BUTENAERTS verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Dirk VAN HEUVEN die voor de tussenkomende partijen verschijnt, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Artikel 4.8.11, §3, tweede lid VCRO bepaalt dat de Vlaamse regering de vormvereisten bepaalt waaraan het verzoekschrift moet beantwoorden en dat zij bepaalt welke stukken bij het verzoekschrift gevoegd moeten worden.

Artikel 11, tweede lid, 8° van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, bepaalt dat het verzoekschrift een inventaris van de stukken bevat. Artikel 11, derde lid, 4° van hetzelfde besluit bepaalt dat de verzoeker bij het verzoekschrift de overtuigingsstukken voegt die in de inventaris zijn vermeld.

Uit deze bepalingen volgt dat een verzoekende partij de overtuigingsstukken waarop hij zich wenst te beroepen, moet voegen bij het verzoekschrift, hetgeen niet belet dat een partij de Raad kan

inlichten over nieuwe relevante gegevens of stukken, waarover hij niet beschikte of niet kon beschikken op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift, de wederantwoordnota of toelichtende nota.

2.

Het verzoekschrift en de wederantwoordnota bevatten een inventaris waaruit blijkt dat een aantal stukken werden neergelegd.

Ter zitting legt de verzoekende partij een nieuwe stukkenbundel, omvattende stuk 21 tot en met 26, neer. De raadsman van de verwerende partij verzet zich tegen deze neerlegging en vraagt geen rekening te willen houden met de bijkomende stukkenbundel gezien er geen tegenspraak kon worden gevoerd.

Het blijkt dat de ter zitting neergelegde stukken niet hadden kunnen gevoegd worden bij het verzoekschrift of de wederantwoordnota. De ter zitting neergelegde stukkenbundel wordt niet uit de debatten geweerd.

IV. TUSSENKOMST

De gemeente BEVER, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, en het college van burgemeester en schepenen zelf, verzoeken met een aangetekende brief van 7 april 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 8 april 2014 de tussenkomende partijen toegelaten om in de debatten tussen te komen. Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. FEITEN

1.

Op 25 september 2012 dient de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de bouw van een tijdelijke feestzaal”* op het perceel gelegen te Bever, Akrenbos (rechts naast huisnummer 133).

Op 19 december 2012 verleent de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van de tijdelijke feestzaal en dit voor een periode van maximum 5 jaar te rekenen vanaf de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 27 februari 2013 een beroep ingesteld tegen de beslissing van 19 december 2012. Deze zaak is gekend bij de Raad onder het rolnummer 1213/0405/SA/2/0381. Met een arrest van 13 oktober 2015 (nr. RvVb/A/1516/0103) vernietigt de Raad de beslissing van 19 december 2012.

Op 9 februari 2016 verleent de verwerende partij opnieuw een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van de tijdelijke feestzaal en dit voor de duur van maximaal 5 jaar. De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 26 maart 2016 een vordering tot vernietiging ingesteld tegen de beslissing van 9 februari 2016. De zaak is gekend bij de Raad onder het dossiernummer 1516/RvVb/480/A.

2.

Op 6 september 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de eerste tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning voor “het aanleggen van een tijdelijke groene parking”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in woongebied met landelijk karakter. Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 september 2013 tot en met 21 oktober 2013, worden drie bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 20 september 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 10 oktober 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 13 december 2013 een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente BEVER voor de organisatie van het openbaar onderzoek.

Het vond plaats van 20/09/2013 tot 21/10/2013.

Er werden 3 bezwaarschriften ingediend.

De bezwaren handelen over:

1. Een verkeerde interpretatie van de woorden 'occasioneel' en 'tijdelijk' door de burgemeester.

De woorden 'tijdelijk' en 'occasioneel' worden onterecht gebruikt (de zaal is voor meer dan 60 % van de weekends volgeboekt, 30-tal activiteiten op jaarbasis).

De burgemeester neemt een loopje met de realiteit en stelt de werkelijkheid anders voor. De zaal wordt commercieel uitgebaat. De zaal wordt niet beheerd als een goede huisvader. Men heeft niet voldoende berekend, bestudeerd en geanalyseerd. Men heeft niet stilgestaan bij de gevolgen van de uitbating van de tijdelijke feestzaal. Er zijn beslissingen genomen zonder overleg. De vragen van de buurtbewoners bij de gemeenteraad zijn niet beantwoord (wegens artikel 200 bis van het gemeentedecreet).

2. De inplanting van de parking.

De vensters van living, zitplaats en keuken van Akrenbos 60A kijken uit op de parking.

Links ligt de parking naast een gracht en moet er doorgang zijn naar het achterliggend land en buizen.

3. Gevolgen voor direct aanpalenden.

Nefast voor de gezondheid: stijging concentratie fijn stof, verstoring nachtrust, lichtverontreiniging.

Veiligheid vermindert bij in- en uitrijden van oprit.

Gebrek aan privacy door een parking over de volle diepte van het huis en tuin.

4. Veiligheid.

Voetpad naar zaal is smal en verhoogd.

Zichtbaarheid in bocht is beperkt voor overstekende voetgangers en bestuurders van voertuigen.

Weersomstandigheden kunnen dit nog verergeren.

In die omgeving komt nu een parking met op- en afrit. Dit heeft een extra verkeersaanzuigend effect.

De mensen die met de fiets komen zijn op 1 hand te tellen. Mensen afzetten aan de zaal stropt verkeer nog meer op.

Gedoogbeleid: politietoezicht en huishoudelijk reglement blijven beloftes. Veiligheid, doorstroming, bereikbaarheid van gehucht wordt erger. Wat met de vrije doorgang voor MUG of brandweer?

Volle witte lijn en zebrapaden zijn nog niet gerealiseerd. Risico om in gracht naast parking te belanden en van grondverzakking. Geen verlichting. Onvoldoende ontsluiting van de parking om de veiligheid van eenieder te garanderen ingeval van een ramp of zwaar ongeval.

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

De buurtbewoners wensten op de gemeenteraad van 24 september 2013 een aantal vragen te stellen, maar lieten na dit te doen volgens de wettelijke procedure (artikel 200bis van het gemeentedecreet), zodat de vragen niet behandeld werden.

Het gebruik van de parking zal gratis zijn en zal dus niet commercieel worden uitgebaat.

Een heleboel opmerkingen slaan enkel op de tijdelijke feestzaal en niet op de tijdelijke parking en zijn dus hier niet aan de orde.

Het tijdelijke karakter van de parking blijkt uit de koppeling ervan aan de tijdelijke feestzaal waarvoor een vergunning, beperkt tot 5 jaar vanaf de datum van afgifte van de stedenbouwkundige vergunning, is toegekend (op 19 december 2012).

De toegang tot het achterliggend land is gegarandeerd. De voetweg blijft bruikbaar zoals tevoren. De eigenaar van het achterliggende land heeft geen bezwaar ingediend.

De volle witte lijn en de zebrapaden werden nog niet gerealiseerd omdat de gemeente van plan is de zone 30, via een gemeenteraadsbeslissing, uit te breiden tot vóór de parking om de zwakke weggebruiker nog beter te beschermen. De dubbele rijbaan in deze omgeving is voldoende breed voor het verkeer in beide richtingen (5,5 m). Desalniettemin worden in de bocht met onvoldoende zicht als voorwaarden van de vergunning' opgelegd: de verdeling in 2 rijstroken met een volle, witte langsmarkering alsook de realisatie van de nodige zebrapaden en dit alvorens de parking in gebruik wordt genomen. Dit zal de veiligheid, de bereikbaarheid en de toegankelijkheid van de parking zeker verhogen.

Politietoezicht is niet relevant voor een parking, maar slaat opnieuw op de omgeving van de tijdelijke feestzaal.

Bij de ene fuif die al heeft plaatsgevonden, waren twee personeelsleden van de gemeente als fuifcoaches/stewards aanwezig om toe te zien op wildparkeren en geluidshinder. De politie werd twee maal door buurtbewoners opgeroepen maar kon geen overdreven lawaai vaststellen en stelde vast dat de rijbaan volledig vrij was.

Omdat er enkel een occasionele toename van verkeersbewegingen is in het weekend bij organisatie van evenementen in de feestzaal zullen de emissies inzake geluid en lucht beperkt en tijdelijk van aard zijn.

Hetzelfde geldt voor de lichtverontreiniging.

De veiligheid bij het in- en uitrijden van Akrenbos nr 60 A vermindert niet omdat de verkeersbewegingen die ontstaan naar aanleiding van de parking occasioneel zijn. Ook het zijdelingse groenscherm van de parking is een beetje ingekort zodanig dat het zicht niet belemmerd wordt hierdoor.

Langsheen de perceelsgrens van de parking met Akrenbos nr 60 A wordt een groenscherm aangebracht (Paplaurier) ter bescherming van de privacy van Akrenbos nr. 60 A. Zoals voormeld gaat het daarenboven slechts om een occasionele toename van verkeersbewegingen in het weekend zodat enige hinder voor de privacy beperkt en tijdelijk van aard zal zijn.

(...)

MER-SCREENING

Het ontwerp komt niet voor op de lijsten gevoegd als bijlage I en bijlage II van het Project-m.e.r.-besluit.

Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectenrapport worden opgemaakt.

De aanvraag is gelegen te Bever.

Huidige aanvraag voorziet in het aanleggen van een tijdelijke groene parking.

Zowat elk project heeft milieueffecten. Enkel voor de projecten met aanzienlijke milieueffecten moet een milieueffectenrapport worden opgemaakt. Rekening houdende met de aard van het project, de ruimtelijke context en de relatie tot de omgeving, waarbij geen aanzienlijke effecten op kwetsbare gebieden te verwachten zijn, kan geconcludeerd worden dat er ten gevolge van het project geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn.

(...)

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid

De aanleg van een tijdelijke groene parking in een woongebied met landelijk karakter is functioneel aanvaardbaar.

- *mobiliteitsimpact*

Er wordt voorzien in 43 autoparkeerplaatsen.

Conform de Vlaamse stedenbouwkundige verordening Toegankelijkheid worden vooraan 3 parkeerplaatsen voorzien voor mindervaliden.

Er is enkel een occasionele toename van verkeersbewegingen naar en van de tijdelijke parking in het weekend bij organisatie van evenementen in de feestzaal.

Volgende voorwaarden worden in de vergunning opgelegd: Er dient in de bocht met onvoldoende zicht een verdeling te worden gemaakt in 2 rijstroken met een volle, witte langsmarkering alsook dienen de nodige zebapaden te worden gerealiseerd en dit alvorens de parking in gebruik wordt genomen.

Dit zal de veiligheid, de bereikbaarheid en de toegankelijkheid van de parking verhogen.

- *schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid*

zie rubriek 'Beschrijving van de omgeving en de aanvraag'.

- *visueel-vormelijke elementen*

De aanleg van de tijdelijke parking voor 43 voertuigen blijft beperkt tot het leggen van roostermatten (in hoge dichtheidpolyethyleen) waarop de auto's rijden in éénrichtingsverkeer, met een oprit rechts en een uitrit links. Het parkeren gebeurt in visgraatmotief.

Conform de Vlaamse stedenbouwkundige verordening Toegankelijkheid worden vooraan 3 parkeerplaatsen voorzien voor mindervaliden.

Er wordt tevens een groenscherm aangelegd aan de zijde van de woning Akrenbos 60A.

- *cultuurhistorische aspecten*

//

- *het bodemreliëf*

Het bodem reliëf blijft ongewijzigd.

- *hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen*

De vergunning voor de tijdelijke parking wordt verleend voor de geldingsduur van de stedenbouwkundige vergunning van de tijdelijke feestzaal, dit is tot 19 december 2017.

Conform de Vlaamse stedenbouwkundige verordening Toegankelijkheid worden vooraan 3 parkeerplaatsen voorzien voor mindervaliden.

Er is enkel een occasionele toename van verkeersbewegingen naar en van de tijdelijke parking in het weekend bij organisatie van evenementen in de feestzaal.

Omdat er enkel een occasionele toename van verkeersbewegingen is in het weekend bij organisatie van evenementen in de feestzaal zullen de emissies inzake geluid en lucht beperkt en tijdelijk van aard zijn.

Hetzelfde geldt voor de lichtverontreiniging.

De veiligheid bij het in- en uitrijden van Akrenbos nr 60 A vermindert niet omdat de verkeersbewegingen die ontstaan naar aanleiding van de parking occasioneel zijn. Ook het zijdelingse groenscherm van de parking is een beetje ingekort zodanig dat het zicht niet belemmerd wordt hierdoor.

Langsheen de perceelsgrens van de parking met Akrenbos nr 60 A wordt een groenscherm aangebracht (Paplaurier) ter bescherming van de privacy van Akrenbos nr 60 A. Zoals voormeld gaat het daarenboven slechts om een occasionele toename van verkeersbewegingen in het weekend zodat enige hinder voor de privacy beperkt en tijdelijk van aard zal zijn.

Volgende voorwaarden worden in de vergunning opgelegd: Er dient in de bocht met onvoldoende zicht een verdeling te worden gemaakt in 2 rijstroken met een volle, witte langsmarkering alsook dienen de nodige zebrapaden te worden gerealiseerd en dit alvorens de parking in gebruik wordt genomen. Dit zal de veiligheid, de bereikbaarheid en de toegankelijkheid van de parking verhogen.

ALGEMENE CONCLUSIE

*De aanvraag is in overeenstemming met het woongebied met landelijk karakter en met een goede plaatselijke ruimtelijke ordening mits inachtnaam van volgende voorwaarden.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden op dit punt geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het belang waarover zij meent te beschikken als volgt:

“ ...

De parking wordt voorzien op het terrein aanpalend aan zijn eigendom. De onderstaande foto, toont het perceel waarop de parking zal worden aangelegd met rechts daarnaast de woning van verzoeker.

(...)

Zoals uit deze foto onmiddellijk blijkt geven verschillende ramen, waaronder deze van de keuken en de leefruimte, uit op het betreffende perceel. Dit betekent niet alleen dat verzoekers op een parking zullen moeten kijken, maar vooral dat eenieder die de parking oprijdt of opwandelt zomaar binnenkijkt in de privésfeer van verzoeker en zijn gezin.

De parking wordt speciaal aangelegd voor de verderop gelegen feestzaal waarin fuiven, eetfestijnen en allerhande festiviteiten worden gepland zowel overdag als 's nachts, zodat

het duidelijk is dat verzoeker van de betreffende parking geluidshinder zal moeten ondergaan, sterk toegenomen verkeer zal moeten dulden, lichtpollutie enz.

Op de fuiven die tot op heden werden georganiseerd in Bever waren dikwijls tot bijna 500 mensen aanwezig. Op eefestijnen gespreid over 2 dagen spreken we zelfs van 1.200 bezoekers. Dit brengt natuurlijk een pak voertuigbewegingen met zich mee, dewelke zich zullen concentreren op de parking naast de woning van verzoeker.

Het is onvermijdelijk dat de feestvierders die overdag en /of 's nachts de feestzaal verlaten bij het in en uitstappen, het in groep naar de wagen stappen, optrekken bij het vertrek, enz. geluidshinder zullen veroorzaken voor de buurtbewoners, zoals verzoeker.

De verkeersbeweging doet zich trouwens niet enkel voor in het weekend doch ook vaak in de week of op zaterdagvoormiddag ingevolge o.a. koffietafels e.d.

Verzoeker mocht trouwens vernemen dat er plannen zijn de feestzaal in de toekomst ook te gaan gebruiken voor andere activiteiten teneinde extra inkomsten te vergaren.

De aard en de omvang van deze mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende concreet omschreven en er valt niet te betwisten dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

Verzoeker heeft tijdens het openbaar onderzoek volgende hinderaspecten opgeworpen :

- *Schending van de privacy*
- *Geluidshinder*
- *Schending van de nachtrust*
- *Hinder en overlast door fijn stof*
- *Lichtvervuiling*
- *Mobiliteitsproblemen*
- *Risico's voor de gezondheid*

De bestreden beslissing vangt deze hinderaspecten niet of minstens onvoldoende op, zodat het nadeel voor verzoeker en zijn gezin blijft bestaan.

...

2.

De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partij. Zij stellen het volgende:

" ...

IV. GEEN BELANG

8. Uw rechtspraak over het rechtens vereiste belang in hoofde van een verzoekende partij.

Derden kunnen zich slechts verhalen bij uw Raad indien zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing.

Het is vaste rechtspraak van uw Raad' dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een perceel, gelegen naast of in de directe

nabijheid van het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, de verzoekende partij op zich niet zonder meer het rechtens vereiste belang geeft om een beroep bij de Raad te kunnen instellen. Het loutere nabuurschap volstaat dus niet (meer). Het is daarentegen aan de verzoekende partij om het mogelijk bestaan van de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk te maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet te omschrijven en tegelijk aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die hij ondervindt of zal ondervinden.

Wanneer het nadeel onvoldoende concreet wordt omschreven en derhalve onvoldoende feitelijk verifieerbaar is, kan uw Raad het belang van de verzoekende partij niet onderzoeken en zal noodzakelijk de onontvankelijkheid van het beroep moeten worden vastgesteld.

(...)

9. Geen bewezen, kennelijke hindernadelen veroorzaakt door de tijdelijke groenparking.

Tussenkomen de partij wenst vooraf te benadrukken dat (a) ter plaatse sedert jaar en dag feestactiviteiten worden georganiseerd, zonder noemenswaardige klachten; (b) geen rekening kan gehouden worden met hindernadelen die voortvloeien uit de reeds actieve tijdelijke feestzaal, die immers niet het voorwerp uitmaakt van huidige procedure; (c) verzoekende partij niet aangeeft waarom hij beter af zijn met een feestzaal zonder dan met een feestzaal mét parking, hetgeen nochtans het resultaat is bij inwilliging van de eis (zeker nu het wildparkeren de voornaamste klacht lijkt te zijn na de opening van de tijdelijke feestzaal); (d) dit des te meer geldt nu in het bezwaarschrift van het actiecomité waartoe verzoekende partij behoort werd gesteld dat er te weinig parkeerplaatsen (en dus niet te veel) waren voorzien; (e) tussenkomen de partij als overheid erop staat dat hinder veroorzaakt door de eigen feestzaal zoveel als mogelijk wordt vermeden; (f) nu reeds engagements worden genomen voor een definitieve feestzaal.

Geen concrete hinder.

Uw Raad oordeelde in het niet-schorsingsarrest reeds dat verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen dat hij concrete hinder door de bestreden beslissing zal lijden.

De Raad is evenwel van oordeel dat de verzoekende partij, veeleer dan een opsomming geven van de nadelen die de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing naar alle waarschijnlijkheid kan veroorzaken, voor alles de ernst van de ingeroepen nadelen voldoende concreet en precies dient aan te tonen. Niet de kwantiteit maar wel de kwaliteit, dit wil zeggen de mate waarin ze ernstig en moeilijk te herstellen zijn, van ingeroepen nadelen maken of zij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voorkomend geval kunnen verantwoorden. De bewijslast met betrekking tot het daadwerkelijk bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel rust echter in de eerste plaats op de verzoekende partij. Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier en de door de partijen neergelegde stukkenbundels ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren of bevestigd te zien op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

Aan het verzoekschrift wordt slechts één foto toegevoegd van het perceel waarop de tijdelijke parking wordt voorzien maar de Raad kan hieruit niet afleiden dat de aantasting van het woon- en leefklimaat van de verzoekende partij inderdaad dermate ernstig zal zijn dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zich opdringt,

In het verzoekschrift tot voortzetting wordt geen rekening gehouden met het niet-schorsingsarrest.

Verzoekende partij slaagt er niet in de concrete hinder en nadelen die hij lijdt door de bestreden beslissing aan te tonen zodat zijn vordering onontvankelijk dient te worden verklaard bij gebrek aan belang.

Tussenkomen de partij ontmoet de ingeroepen hindernadelen:

Inbreuk op privacy?

De bezoekers van de parking zouden rechtstreekse inkijk hebben op de eigendom van verzoekende partij.

Tussenkomen de partij repliceert dat (a) verzoekende partij zich kon verwachten aan bebouwing van het buurperceel dat immers in woongebied is gelegen; (b) niets belet dat verzoekende partij zijn eigendom, zoals gebruikelijk, visueel afschermt van het buurperceel; (c) de verleende stedenbouwkundige vergunning voorziet in een groenscherm en heeft dus wel degelijk rekening heeft gehouden met de burens; (d) de parking dient enkel voor de tijdelijke feestzaal en zal dus slechts beperkt zal gebruikt worden; (e) de parking is van tijdelijke duur is in afwachting van een definitieve locatie. Er is geen overmatige privacyhinder.

Verstoring (nacht)rust?

Verzoekende partij vreest een verstoring van zijn nachtrust, maar (a) vergeet dat deze procedure geen betrekking heeft op de stedenbouwkundige vergunning van de (reeds bestaande) tijdelijke feestzaal, maar enkel op de parking, (b) de ingeroepen hindernadelen als geluidshinder en wildplassen evident te maken hebben met de exploitatie van de feestzaal zelf, niet van de parking, terwijl (c) hij niet aannemelijk maakt dat zijn situatie zou verbeteren zonder de tijdelijke parking.

Hinder en overlast door fijn stof?

Verzoekende partij zou als ex TBC-patiënt zeer gevoelig zijn voor fijn stof en één van zijn zonen zou allergisch zijn aan fijn stof en hiervoor regelmatig medicatie inneemt.

Tussenkomen de partij repliceert dat (a) een begin van bewijs van deze medische problematieken niet wordt voorzien; (b) verzoekende partij geen hoedanigheid heeft om op te komen voor 'een van zijn zonen' en (c) verzoekende partij niet aantoont en kan aantonen dat een ingerichte parking méér fijn stof 'oplevert' dan het door het actiecomité aangeklaagde 'wildparkeren' van vandaag.

Lichtvervuiling?

Verzoekende partij werpt op hij lichthinder zal ondervinden doordat tientallen voertuigen 's nachts met hun autolichten in zijn woning zouden schijnen.

Tussenkomen de partij repliceert dat: (a) verzoekende partij niet aantoont dat een ingerichte parking méér lichthinder 'oplevert' dan het door het actiecomité aangeklaagde 'wildparkeren' van vandaag; (b) de woning van verzoekende partij ligt tamelijk dicht bij een bocht zodat de lichten van voorbijrijdende wagens ook nu reeds binnen schijnen in de woning; (c) niets belet dat verzoekende partij 's avonds zijn gordijnen sluiten om lichthinder (door de koplampen) te vermijden.

Gevaarlijke verkeerssituatie?

Verzoekende partij suggereert dat door de nabijheid van een bocht een gevaarlijke verkeerssituatie ontstaat.

Tussenkomen de partij repliceert dat (a) de locatie van de tijdelijke parking precies gekozen is om zo min mogelijk verkeersgevaar op te leveren; (b) verzoekende partij geen begin van bewijs levert dat nog een reëel verkeersgevaar bestaat na realisatie van de bijzondere voorwaarde in de vergunning van 13 december 2013 (specifieke wegmarkering in de bocht + zebrapaden); (c) verzoekende partij niet aantonen dat hijzelf enig gevaar lopen, terwijl hij geen actio popularis kunnen instellen voor Uw Raad.

Meer dan een occasioneel gebruik van de feestzaal en de parking?

Verzoekende partij suggereert dat de feestzaal dag en nacht kan gebruikt worden, - en de parking zodoende ook. Verzoekende partij beweert dat er jaarlijks minstens 30 organisaties zullen plaatsvinden en er derhalve bezwaarlijk kan gesproken van een beperkt en occasioneel gebruik van de parking.

Tussenkomen de partij repliceert dat (a) de feestzaal al maanden open is en verzoekende partij maar al te goed weet dat er van een permanent gebruik helemaal geen sprake is, - tot op heden is er minder dan 1 activiteit in de week; (b) het tegendeel niet wordt bewezen en kan worden bewezen ; (c) de parking eigenlijk een reserveparking is met name wanneer de talrijke (speciale) parkeerplaatsen dichtbij de feestzaal allen volzet zijn); (d) de parking precies dient om het belangrijkste bezwaar van de omwonenden — de parkeerproblematiek — op te vangen.

Grote feesten?

Verzoekende partij stelt dat soms grote feesten met veel verkeersbewegingen doorgaan, maar vergeet dat dit ook zonder de parking het geval zal zijn. Integendeel remedieert de tijdelijke parking aan een verkeersproblematiek in plaats van er voor een te zorgen.

Hinder door gebruikers?

Uw Raad heeft er in het niet-schorsingsarrest terecht aan toegevoegd dat de nadelen door deden niet in rekening kunnen gebracht worden aan verwerende partij.

(..)

11. Besluit

Verzoeker maakt niet aannemelijk maakt dat hij noemenswaardige hinder kan ondervinden van de groenparking, laat staan dat zijn situatie beter is zonder de tijdelijke reserveparking. Hij heeft dan ook geen rechtens veriste voldoende belang bij zijn vordering.

...

3.

De verzoekende partij handhaaft haar standpunt in haar wederantwoordnota en diept het als volgt verder uit:

“ ...

Het gaat hier om minstens 30 festiviteiten per jaar al dan niet gespreid over een weekend.

Om nog niet te spreken over de babyborrels, koffietafels,... waarvoor de feestzaal thans ook wordt gebruikt.

Inmiddels mocht dan ook reeds blijken dat in weerwil tot de vergunning voor de tijdelijke parking, waarin niet betwist werd dat het ging om MINSTENS 30 festiviteiten per jaar, in werkelijkheid quasi elk weekend festiviteiten plaatsvinden zoals fuiven, eetfestijnen, privéfuiven,... zodat er in werkelijkheid veel meer dan 30 festiviteiten plaatsvinden met alle voertuigbewegingen en bijhorende hinder en overlast voor verzoekende partij en zijn gezin van dien.

Onder stuk nr. 4 legt verzoekende partij dan ook een overzicht neer van alle officiële festiviteiten die inmiddels hebben plaatsgevonden.

Meer, uit stuk nr. 5, hetzij een brief die destijds door in 2012 door de tussenkomende partij is verspreid geworden, blijkt zwart op wit dat het wel degelijk de bedoeling was (en zulks mocht intussen werkelijkheid worden) om naast minstens 30 officiële festiviteiten per jaar, al dan niet verspreid over een weekend, ook nog eens de zaal uit te besteden voor privé-fuiven en dergelijke meer en zulks met als enigste doel extra kosten te vergaren.

Het moge hierbij duidelijk zijn dat elke 'festiviteit' een pak voertuigbewegingen met zich zal meebrengen die zich allen zullen concentreren op de parking naast de woning van verzoekende partij. Immers, dit betreft nu juist de meest dichtsbijzijnde parking. Het stuk nr. 6 bewijst ten andere nu reeds de toestroom van wagens, kwestie elk weekend.

Meer, hieruit blijkt niet alleen de hoegrootheid van de voertuigbewegingen doch bovendien dat van de parking die nu reeds werd ingericht door de tussenkomende partij, wel degelijk geen gebruik van wordt gemaakt. Des te meer zal gebruik gemaakt worden van de tijdelijke parking (stuk nr. 15, 17 en 18- zie ook infra).

De bedoeling bestaat er dan ook in een volwaardige parking in te richten, die net zoals de tijdelijke feestzaal waarvoor de parking juist werd ingericht, intensief wordt gebruikt.

(...)

4. Het aspect hinder en overlast door fijn stof

Verzoeker stond in zijn bezwaar ook stil bij de stijging van de concentratie fijn stof:... Ten andere heeft verzoeker destijds tuberculose opgelopen en is hij thans zeer gevoelig voor fijn stof. (stuk nr. 10)

Eén van de inwonende zonen van verzoeker is zelfs allergisch aan fijn stof en dient hiervoor medicatie te nemen (stuk nr. 11)

(...)

De zoon maakt ten andere wel degelijk deel uit van het gezin zoals begrepen onder art. 8 EVRP zodat verzoeker hiervoor wel degelijk kan opkomen.

Het is ten andere de evidentie zelve dat het fijn stof van 1 of 2 wagens die zouden geparkeerd staan in straat ter hoogte van de woning van verzoeker, wezenlijk verschilt van het fijn stof veroorzaakt door 43 auto's die allen geconcentreerd staan ter hoogte van de woning van verzoeker.

(...)

5. Het aspect lichtvervuiling

Ook over de ingeroepen lichtvervuiling stelt de bestreden beslissing dat deze beperkt zal zijn en tijdelijk van aard.

...

Stellen dat verzoeker dan maar zijn gordijnen moet sluiten zoals de tussenkomende partij meent te moeten stellen, is dan ook ronduit tergend te noemen en bijzonder kort door de bocht.

Zeker waar de echtgenote van verzoeker, Mevrouw VRANCKX reeds 1 oog heeft verloren door glaucoom en hiervoor strikt noodzakelijk medicatie dient te nemen die als neveneffect hebben dat zij zeer gevoelig is voor lichtinval zoals zonlicht, lichten auto's,...)

De echtgenote van verzoeker heeft dan ook chronisch openstaande pupillen waardoor haar ogen zeer gevoelig zijn voor licht.

Ook hier ligt bewijs van voor (stuk nr. 12).

(...).

6. Het aspect mobiliteit en verkeersveiligheid

Verzoeker wees op de gevaarlijke verkeerssituatie die zal ontstaan door de parking/ (...)

Verzoeker en zijn gezin lopen hierbij- in weerwil tot hetgeen de tussenkomende partij poogt voor te houden- ten andere wel degelijk gevaar.

Immers, de in- en uitrit van de parking ligt volledig op de lijn van de uitrit van verzoeker en zal derhalve nu al de beperkte zichtbaarheid volledig ontnemen aan verzoeker en zijn gezin, gelet op de plaatsgesteldheid met alle gevaren van dien.

Van specifiek wegmarkeringen, stewards, zebrapaden... is ten andere zoals verwerende en tussenkomende partij beweren, geen sprake. Nochtans een verplichting conform de vergunning.

Opnieuw spreekt stuk nr. 13 voor zich. De tussenkomende partij is dan ook bijzonder ter kwader trouw alwaar zij alsnog het tegendeel poogt te laten uitschijnen.

Net zoals haar bewering dat er zich geen enkel incident nog zou hebben voorgedaan. Onlangs belandde een voertuig dan ook in het hoekhuis en dit omwille van de nu reeds bestaande beperkte zichtbaarheid...en nu wordt de parking zelfs nog niet in gebruik genomen...

Meer, op 18.10.2014 raakten twee wagens elkaar tijdens het manoeuvreren met blikshade tot gevolg.

Meer, op 3 maanden tijd vonden ondertussen volgende ongevallen/aanrijdingen plaats te hoogte van de woning van verzoeker of de bocht juist ervoor (stuk nr. 14):

- Elektriciteitspaal omver gereden op 300m van de bocht*
- 2 afsluitingspalen aangereden op 200m van de bocht*
- Wagen mistte bocht en kwam terecht in de weide*
- Aanrijding van 2 voertuigen bij eetfestijn*
- Regelmatig overstroming van straat met als gevolg dat 2 wagens zich vastreden*
- Ongeval dd. 11.03.2015*

7. Het aspect van wateroverlast/onvoldoende doorgang en grondverzakkingen

Er werd tevens geen rekening gehouden met het gegeven dat er op het einde van de voorziene parking buizen liggen die eindigen in een gracht.

Deze buizen lopen door tot aan de achterkant van de woning van verzoeker om verderop uit te monden in een beekje.

Reeds in het verleden werd verzoeker al geconfronteerd met ernstige problemen van verstopping deze buizen.

Tevens wordt verzoeker regelmatig geconfronteerd met wateroverlast.

Tevens werd op de voorziene parking geen voldoende brede vrije doorgang voorzien voor de landbouwer teneinde met zijn werktuigen zijn land te bereiken en te bewerken. De onvoldoende doorgang die te dicht bij de gracht ligt, hetgeen grondverzakkingen kan veroorzaken met alle gevolgen voor het perceel van verzoeker van dien. Bovendien, dient verzoeker niettegenstaande de parking nog niet in gebruik wordt genomen, desalniettemin vast te stellen dat hij regelmatig wordt geconfronteerd met wateroverlast. Aan die gracht staan trouwens waardevolle knotwilgen.

Bij dit alles maakt het ten andere niet uit of de hinder die verzoeker en zijn gezin zullen ondervinden van de bestreden beslissing voor vier jaar dan wel voor een onbepaalde periode zullen moeten ondergaan. Feit is dat verzoeker persoonlijk en direct schade lijdt, onder meer door een verminderd leef- en wooncomfort, door de bestreden beslissing zodat hij zeker over het vereiste belang beschikt bij huidige procedure.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

Het bestaan van die hinder of nadelen en het oorzakelijk verband met de bestreden beslissing hoeven niet met absolute zekerheid worden aangetoond. De vraag of een verzoekende partij over het rechtens vereiste belang bij haar vordering beschikt, mag niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden beantwoord.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift, door te verwijzen naar onder meer de mogelijke schending van privacy, geluidshinder, schending van de nachtrust, hinder en overlast door fijn stof, lichtvervuiling en mobiliteitsproblemen, voldoende aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse hetzij onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de toepassing van de bestreden beslissing.

Het causaal verband dat bestaat tussen de mogelijke hinder en nadelen en de door de bestreden beslissing vergunde tijdelijke groene parking valt niet te betwisten. Het argument van de tussenkomende partijen dat het belang dat de verzoekende partij aanhaalt, gebaseerd is op het louter beschikken over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een perceel, gelegen

naast of in de directe nabijheid van het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, en dat dit niet kan volstaan om te besluiten dat een partij zonder meer rechtens het vereiste belang heeft om een beroep bij de Raad te kunnen instellen, kan in deze dan ook niet worden weerhouden.

De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. Het door de verzoekende partij aangehaalde belang steunt niet enkel op het loutere nabuurschap.

De verzoekende partij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

3.

De exceptie van de tussenkommende partijen wordt verworpen.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel – eerste onderdeel

Standpunt van de partijen

1.

In het eerste onderdeel van het eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1 VCRO, de schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de schending van de motiveringsplicht als bijzondere toepassing van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel:

“ ...

Artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO schrijft voor dat het vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening dient te houden met de in de omgeving bestaande toestand.

De ‘in de omgeving bestaande toestand’ is de voor het dossier ‘relevante’ in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen onderzocht te worden.

Artikel 4.3.1.§2 VCRO bepaalt dat het gevraagde beoordeeld wordt aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op hinderaspecten.

Uit de bezwaarschriften en meest in het bijzonder uit dat van verzoeker blijkt dat volgende hinderaspecten werden opgeworpen:

- Schending van de privacy
- Geluidshinder
- Schending van de nachtrust
- Hinder en overlast door fijn stof
- Lichtvervuiling
- Mobiliteitsproblemen

De uitleg die de bestreden beslissing weergeeft om, ondanks deze opgeworpen rechtstreekse hinder, toch de vergunning te verlenen is absoluut ontoereikend en onaanvaardbaar.

1. Het aspect schending van de privacy

De inijk in de woning van verzoeker wordt niet betwist, doch er wordt volstaan met de vermelding dat er een groenscherm van Paplaurier wordt aangebracht ter bescherming van de privacy.

De bestreden beslissing bepaalt echter niet:

- *Wanneer het betreffende groenscherm moet worden aangeplant;*
- *Welke omvang het groenscherm moet hebben.*

Zonder te bepalen wanneer het groenscherm moet worden aangeplant en welke omvang het zal moeten hebben, is de privacy van verzoeker en zijn gezin onmogelijk gegarandeerd.

Vooreerst mag niet uit het oog verloren worden dat de parking slechts wordt vergund tot 19 december 2017 (althans bij deze beslissing), zodat een aanplant na ingebruikname van de parking van een aantal jonge plantjes Paplaurier, nooit een effectieve bescherming van de privacy van verzoeker en zijn gezin kan zijn. Dergelijke aanplant zal immers pas een volwaardig groenscherm zijn na verloop van een aantal jaren. Bovendien kan de schending van de privacy slechts voor een deel worden ondervangen met een voldoende hoog en breed groenscherm.

De bestreden beslissing heeft dus duidelijk onvoldoende rekening gehouden met de hinder voor de privacy van verzoeker.

2. Het aspect geluidshinder

Verzoeker had in zijn bezwaarschrift beklemtoond dat hij ernstige geluidsoverlast vreest.

De bestreden beslissing beperkt zich tot het stellen dat er reeds één fuif heeft plaatsgevonden en dat de twee oproepen van buurtbewoners aan de politie niet hebben geresulteerd in een vaststelling van overdreven lawaai.

Dergelijke benadering van het aspect geluidshinder is volkomen onaanvaardbaar.

Verzoeker stelde in zijn bezwaarschrift onder meer:

“Een parking die minstens 30 weekends wordt gebruikt met aankomende en vertrekkende wagens, mensen die nog een babbeltje voeren, slaande deuren, startende motoren, jeugd die soms het respect vergeten dit allemaal naast ons huis in de weekends.”

Er wordt in de bestreden beslissing niet betwist dat er minsten 30 festiviteiten per jaar plaatsgrijpen. Evenmin wordt betwist dat geluid zal zijn (soms midden in de nacht) van slaande deuren, startende motoren, pratende en roepende fuifgangers, enz.

Wanneer voor dit soort geluidshinder tussenkomst van de politie wordt gevraagd is het logisch dat de politie, die doorgaans een half uur later arriveert, niets meer kan vaststellen. De vermelde geluidshinder is echter zeer concreet omschreven en kan niet ernstig worden betwist.

Het is van algemene bekendheid dat op een parking van 43 voertuigen bij elke activiteit, dewelke meestal zowel in de week als in de weekends plaatsvinden, er een aan- en afrijden van voertuigen zal plaatsvinden. Dat het dichtgooien van deuren en starten van motoren telkens een bron van geluid zal zijn, op enkele meters van de slaapkamer en leefgelegenheid van verzoeker en zijn gezin, hoeft geen verder betoog.

Verzoeker merkt trouwens op dat dit aspect van de hinder, met name dat de geluidsbron op enkele meters van zijn woning ligt, door de bestreden beslissing niet werd onderzocht, of minstens niet werd besproken.

De bestreden beslissing heeft dus duidelijk onvoldoende rekening gehouden met de geluidshinder.

3. Het aspect verstoring van de nachtrust

Verzoeker vindt in de bestreden beslissing geen weerlegging terug van de door hem opgeworpen verstoring van de nachtrust van zichzelf en zijn gezin.

4. Het aspect hinder en overlast door fijn stof

*Verzoeker stond in zijn bezwaar ook stil bij de stijging van de concentratie fijn stof:
(...)*

De bestreden beslissing beperkt zich tot het stellen dat de emissies inzake geluid en lucht beperkt en tijdelijk van aard zijn, omdat er enkel een occasionele toename van verkeersbewegingen is in het weekend.

Verzoeker is het totaal niet eens met dergelijke benadering van dit hinderaspect. Vooreerst blijkt uit deze motivering niet dat het hinderaspect daadwerkelijk werd onderzocht. Het is verzoeker totaal onduidelijk waar de bestreden beslissing de bewering haalt dat de emissies inzake lucht beperkt zouden zijn. Bovendien is er geen enkele garantie dat er enkel in het weekend een occasionele toename van verkeersbewegingen zal zijn.

Nochtans is het algemeen bekend dat auto's een zeer belangrijke bron voor fijn stof zijn, onder meer door roetdeeltjes in uitlaatgassen, stofresten van remschijven, koppelingsplaten en rubberdeeltjes van banden enz.

Ook hier geldt dat dit hinderaspect minstens onvoldoende werd onderzocht.

5. Het aspect lichtvervuiling

Ook over de ingeroepen lichtvervuiling stelt de bestreden beslissing dat deze beperkt zal zijn en tijdelijk van aard.

Exact dezelfde vaststellingen moeten worden gedaan:

- Hoe werd dit aspect onderzocht?*
- Waarom zal de lichtverontreiniging beperkt zijn?*
- Welke zijn de garanties dat deze hinder beperkt blijft?*

Of zoals verzoeker het zeer concreet voorstelde in zijn bezwaarschrift, wat met de tientallen voertuigen die 's nachts met hun autolichten (wellicht grootlichten) in zijn woning zullen schijnen?

Zeker in de wetenschap dat de bestreden beslissing de verstoring van de nachtrust niet bespreekt, werd dit hinderaspect onvoldoende onderzocht en werd het in elk geval fout beoordeeld.

Minstens blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing niet dat dit aspect werd onderzocht en op welke gronden verwerende partij tot haar besluit kwam om te stellen dat er slechts beperkt sprake zal zijn van lichtvervuiling.

6. Het aspect mobiliteit en verkeersveiligheid

Verzoeker wees op de gevaarlijke verkeerssituatie die zal ontstaan door de parking. Ook dit hinderaspect wordt door de bestreden beslissing onder tafel geveegd onder het mom van het occasioneel karakter van de parking; Nochtans had verzoeker in zijn bezwaarschrift terecht kritiek geleverd op het oneigenlijk gebruik van de termijn occasioneel en tijdelijk.

Kortom de hinderaspecten werden niet ter dege onderzocht, werden fout beoordeeld en minstens kunnen de argumenten in de bestreden beslissing dit besluit niet dragen.

Het bestreden besluit valt immers onder het toepassingsgebied van de Wet van 29 juli 1991 inzake de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (B.S. 12 september 1991).

Artikel 2 en 3 van deze wet bepalen:

‘de bestuurshandelingen van de besturen vermelde in artikel 1, moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.’

‘De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.’ (eigen onderlijning)

Constance rechtspraak van de Raad van State stelt dat de term ‘afdoende’ niet alleen impliceert dat de motivering pertinent, maar bovendien draagkrachtig moet zijn. Dit laatste duidt erop dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen (zie COOLS nr. 42.143 van 3 maart 1993; BULENS, nr.43.596 van 30 juni 1993; FLAMAND, nr.43.782 van 12 juli 1993; KEIRSEBILCK, nr. 51.142 van 16 januari 1995; JAKES, nr. 51.576 van 8 februari 1995; VAN HOORNEWEDER, nr. 52.975 van 18 april 1995; BREUGELMANS, nr. 72.835 van 30 maart 1998).

In het woord afdoende ligt immers enerzijds het evenredigheidsbeginsel en anderzijds de draagkrachtvereiste besloten. (ANDERSEN, R. en LEWALLE, P., “La motivation formelle des actes administratifs”, A.P.T. 1993, 62-85)

Het evenredigheidsbeginsel houdt in dat de motivering in rechte en in feite wat betreft de omvang afhankelijk is van het belang, de aard en het voorwerp van de beslissing en het belang dat men hecht aan de motivering.

De draagkrachtvereiste aan de andere kant vereist dat de motivatie volstaat om de beslissing te dragen. Met andere woorden moeten de aangevoerde motieven pertinent zijn en de beslissing in rechte en in feite verantwoorden.

De motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur houdt in dat iedere beslissing van het bestuur op motieven dient te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, doch die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden. (A.MAST, J. DUGARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, Kluwer 1996, 51)

In casu is de motiveringsplicht zeker geschonden nu verschillende motieven die de bestreden beslissing moeten dragen volgens verzoeker foutief zijn. Verzoeker verwijst in hoofdzaak naar de hoger in dit middel punt voor punt besproken motivering inzake de hinderaspecten.

Zoals verzoeker bij de bespreking van de hinderaspecten reeds duidelijk maakte, is het totaal onterecht dat de ontegensprekelijke hinder die de parking met zich mee zal brengen, aanvaard wordt onder het mom dat deze hinder slechts tijdelijk en occasioneel zal zijn. Evident is het onaanvaardbaar dat buurtbewoners, zoals verzoeker, gedurende vier jaar de hinder moeten ondergaan, omdat er daarna geen hinder meer zal zijn; dergelijke motivering is manifest ontoereikend en kan de bestreden beslissing niet dragen.

Verzoeker stelde hoger reeds vast dat bepaalde aspecten blijkens de bestreden beslissing niet werden onderzocht, zodat de bestreden beslissing onmogelijk correct kan gemotiveerd zijn.

Dit maakt eveneens een schending uit van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel vereisen dat het bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voorbereidt en zich hierbij steunt op een correcte feitenvinding. Bovendien is vereist dat het bestuur op basis van een afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval tot zijn besluit komt.

(...)

In casu wordt in de bestreden beslissing gesteld dat er enkel een occasionele toename van de verkeersbewegingen naar en van de parking zal zijn bij organisatie van evenementen in de feestzaal.

Nergens blijkt echter uit of onderzocht werd hoeveel keer per jaar de feestzaal, en dus ook de aangevraagde parking, zal worden gebruikt. In elk geval wordt het aantal van minstens dertig organisaties per jaar, zoals vermeld in de bezwaarschriften niet weerlegd.

Dertig organisaties gedurende vier jaren, betekent 120 manifestaties. Dit kan bezwaarlijk nog occasioneel worden genoemd.

Zeker waar de feestzaal en derhalve de bijhorende parking ook bijkomend nog zal gebruikt worden voor koffietafels, babyborrels, ... en verzoeker inmiddels mocht vernemen dat de activiteiten naar de toekomst toe nog zullen worden uitgebreid teneinde opbrengsten te vergaren.

Met andere woorden kon de bestreden beslissing niet in redelijkheid stellen dat er enkel occasioneel en tijdelijk hinder zal zijn en dat de hinder daardoor beperkt zal zijn.

Het eerste onderdeel is ernstig en gegrond.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Zoals het geval voor de tijdelijke feestzaal verliest ook hier verzoeker uit het oog dat de huidige vergunning eveneens slechts een ‘tijdelijk’ karakter heeft, met name tot 19 december 2017, waarna het terrein in zijn oorspronkelijke staat zal worden hersteld.

De aanvraag voorziet aldus in het aanleggen van een tijdelijke, groene parking, voor de duur van de tijdelijke feestzaal in diezelfde omgeving.

Bijgevolg, en in tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt, zijn de door hem geopperde hinderaspecten slechts van tijdelijke, beperkte en occasionele aard.

Dit blijkt immers ook duidelijk uit de bestreden beslissing waarin al deze aspecten op uitdrukkelijke en uitvoerige wijze werden weerlegd:

(...)

Het voorgesteld project behelst de inrichting van een parkeerterrein en dit gekoppeld aan de vergunning van de tijdelijke feestzaal die beperkt is tot vijf jaar. Reeds bij het aanvraagdossier voor deze tijdelijke feestzaal werd een parkeerplan toegevoegd. In de onmiddellijke omgeving zijn naast de betreffende parking al 88 bestaande, reglementaire parkeerplaatsen voorhanden.

Als antwoord op het bezwaarschrift van verzoeker bij de vergunningsaanvraag betreffende de tijdelijke feestzaal, heeft het college met de eigenaar van het perceel E 685B een overeenkomst gesloten om het terrein te kunnen huren en in te richten als parking.

De aanleg van de tijdelijke parking voor (slechts) 43 voertuigen blijft beperkt tot het leggen van roostermatten (in hoge dichtheid polyethyleen) waarop de auto's rijden in eenrichtingsverkeer, met een oprit rechts en een uitrit links. Het parkeren gebeurt in visgraatmotief. Conform de Vlaamse stedenbouwkundige verordening Toegankelijkheid worden vooraan 3 parkeerplaatsen voorzien voor mindervaliden.

Anderzijds, wordt er tevens een groenscherm aangelegd aan de zijde van de woning Akrenbos 60A.

De door verzoeker aangekaarte schending van de privacy, geluidshinder, schending van de nachtrust, hinder en overlast door fijn stof, lichtvervuiling, mobiliteitsproblemen en risico's voor de gezondheid, kan gelet op voormelde beperkte impact bezwaarlijk weerhouden worden.

De aanleg van de parking heeft immers enkel en alleen een occasionele toename van verkeersbewegingen in het weekend tot gevolg naar aanleiding van de organisatie van evenementen in de feestzaal. Ook de veiligheid, bereikbaarheid en toegankelijkheid worden ten volle gegarandeerd omdat zoals al gesteld de verkeersbewegingen die ontstaan naar aanleiding van de parking occasioneel zijn. Daarbij wordt in de bocht met onvoldoende zicht een verdeling gemaakt in 2 rijstroken met een volle, witte langsmarkering alsook zullen de nodige zebrapaden gerealiseerd worden en dit alvorens de parking in gebruik wordt genomen.

Voorts, staft verzoeker niet in het minste dat het aantal organisaties gestaag toeneemt en deze naar de toekomst toe zelfs zullen worden uitgebreid teneinde bijkomende

opbrengsten te vergaren. Zo evenmin slaagt verzoeker erin aan te tonen dat de door hem aangehaalde hinderaspecten van dermate belangrijke omvang zijn met als gevolg dat het verlenen van de vergunning absoluut ontoereikend en onaanvaardbaar is.

Er dient aldus te worden vastgesteld dat de aanleg van de tijdelijke groene parking op deze locatie in overeenkomst is met de stedenbouwkundige voorschriften ter plaatse.

Er werd daarbij een uiterst gemotiveerde afweging gedaan van de goede ruimtelijke ordening op de desbetreffende locatie, met de uitdrukkelijke voorwaarde dat het gaat om een 'tijdelijke' oplossing.

Uit het voormelde blijkt wel degelijk dat het ingediende project planologisch en stedenbouwkundig-architecturaal verantwoord en redelijk is.

Er is tenslotte ook geen enkele reden om aan te nemen dat deze motivering op onzorgvuldige en wijze zou zijn tot stand gekomen.

Bijgevolg, is de bestreden beslissing meer dan afdoende gemotiveerd en is bezwaarlijk als onzorgvuldig te beschouwen.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is dan ook ongegrond

...

3.

De tussenkommende partijen antwoorden hierop als volgt:

“ ...

12. Vooraf. Het gelijktijdig schenden van de materiële en formele motiveringsplicht is niet mogelijk.

Een gebrek aan formele motivering maakt het een betrokkene onmogelijk uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Omgekeerd, wanneer men in staat is een schending van de materiële motiveringsplicht aan te voeren, betekent dit dat de verzoekende partij van een schending van de formele motiveringsplicht geen schade heeft ondervonden. Wanneer uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de beslissing kent, en betwist kan de schending van de formele motiveringsplicht niet dienstig worden ingeroepen:

Wanneer de verzoekende partij zowel de schending inroept van de formele motiveringsplicht zoals uitgedrukt in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, als de schending van de materiële motiveringsplicht maar uit de uiteenzetting van haar middel blijkt dat zij de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kent, doch deze bekritiseert op feitelijk en juridische juistheid en onredelijke beoordeling door onzorgvuldig feitenvinden, dan moet worden geoordeeld dat het middel voor zover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig kan worden ingeroepen.

Dit laatste is net wat de verzoekende partij poogt te doen. Hij citeert meermaals uit de bestreden beslissing zodat van een schending van de formele motiveringsplicht alvast geen sprake kan zijn. Hij bekritiseert de motivering inhoudelijk, maar zoals uw Raad reeds eerder oordeelde maakt het loutere feit dat de verzoekende partij zich niet kan vinden in een motief, deze motivering nog niet ondeugdelijk.

Zoals hierna blijkt kan in casu de motivering van verwerende partij allerminst als kennelijk onredelijk worden bestempeld.

13. Geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van het redelijkheidsbeginsel.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel, veronderstelt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan bij het nemen van de beslissing een manifest onjuist gebruik van haar beleidsvrijheid heeft gemaakt. De vergunningverlenende overheid beschikt in casu over een discretionaire beoordelingsruimte. Appreciatievrijheid houdt de mogelijkheid in tot verschillende zienswijzen. Slechts een zienswijze die de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat, kan door uw Raad gesanctioneerd worden. Een kennelijk onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer uw Raad dient vast te stellen dat de beslissing van de vergunningverlenende overheid dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot dezelfde besluitvorming zou komen.

Dit is in casu geenszins het geval.

Zoals hierboven besproken overtuigen de door de verzoekende partij ingeroepen hindernadelen niet.

Bovendien werden deze wel degelijk uitgebreid behandeld in de bestreden beslissing onder de titel 'beoordeling van de goede ruimtelijke ordening'.

Het is niet omdat de verzoekende partij zich niet kan vinden in de motivering van verwerende partij, dat deze niet afdoende zou zijn.

Het zijn de omwonenden zelf, en in de eerste plaats verzoekende partij, die destijds hebben aangedrongen op bijkomende parkeergelegenheid voor de tijdelijke feestzaal. Uiteraard kon dergelijke parking enkel maar in de nabijheid van de tijdelijke feestzaal worden ingericht om wildparkeren tegen te gaan. Een parking behoort tot de normale infrastructuur van een woongebied. Redelijkerwijze kon verwerende partij oordelen dat het perceel naast verzoekende partij geschikt is om dienst te doen als parking, en dit aan de hand van een zorgvuldige beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, waarbij geen rekening werd gehouden of kon worden gehouden met de bijzondere gevoeligheid waarop verzoekende partij beroep doet bij de uiteenzetting van het MTHEN.

Het eerste middel is niet ernstig en gegrond.

...

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog:

“ ...

De motivering van de bestreden beslissing is daardoor absoluut niet afdoende. Dat verzoeker bij zijn kritiek op de gebrekkige motivering van de bestreden beslissing zijn middel heeft gegrond zowel op de Motiveringswet als het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur verplichtten de verwerende partij immers tot een afdoende motivering.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenend bestuursorgaan om, rekening houdend met artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO, op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij hij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij zijn beoordeling dient te betrekken, evenals de in de omgeving bestaande toestand.

De “*in de omgeving bestaande toestand*” is de voor het dossier “*relevante*” in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde onderzocht dienen te worden.

2.

Uit de bestreden beslissing moet duidelijk blijken op welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund, zodat de Raad bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, impliceert evenwel geenszins dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle in het kader van het openbaar onderzoek geuite bezwaren, grieven of argumenten afzonderlijk punt na punt dient te beantwoorden. De weerlegging ervan kan immers evenzeer blijken uit de wijze waarop de verwerende partij de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening heeft beoordeeld.

3.

In het licht van voorgaande overwegingen stelt de Raad vast dat de verwerende partij haar beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening in het algemeen, de in de omgeving bestaande toestand in het bijzonder, in essentie steunt op de steeds terugkerende verwijzing naar het zogenaamde ‘*occassionele*’ en ‘*tijdelijke*’ karakter van de betrokken parking en de bezwaren van de verzoekende partij die hiermee verband houden aldus in dezelfde zin verwerpt.

De Raad is van oordeel dat een dergelijke motivering in alle redelijkheid geenszins afdoende, laat staan pertinent, concreet en zorgvuldig kan genoemd worden. Noch de omstandigheid dat de bestreden vergunning voor de kwestieuze parking slechts een beperkte geldigheidsduur heeft, noch het beweerde occasioneel gebruik ervan, doet afbreuk aan de motiveringsplicht die op de verwerende partij rust en laat evenmin toe te veronderstellen dat de verwerende partij minder zorgvuldigheid aan de dag kan leggen in haar beoordeling.

Het middel(onderdeel) is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De overige onderdelen van het eerste middel en de overige middelen worden niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Bever, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, en van het college van burgemeester en schepenen is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 13 december 2013, waarbij aan de eerste tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aanleggen van een tijdelijke groene parking op een perceel gelegen te 1547 Bever, Akrenbos en met kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 685B.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de eerste tussenkomende partij en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 10 januari 2017, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jorine LENDERS

Filip VAN ACKER